

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia graeca in Aristophanem

Dübner, Friedrich

Parisiis, 1842

Corrigenda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5255)

nob. C. 1, 33; ταῦτα σύμπαντα χαριστήρια τῷ Ἀχιλλεῖ ἀνέκεται Arrian. P. P. E. p. 13, 10, De ven. c. 35; χαριστήριον τῆς Ἰκάρου ταφῆς Hesych. in Πληξάντα· inde Προχαριστήρια ab iis, qui veterum festa collegerunt, neglecta Suidas commemoravit: Προχαριστηρία, in quibus explicandis mirifice lapsus est Jo. Meurs. in Græc. Fer., perperam apud Harpocratonem legi, vel ordo literarum demonstraverit. Neque alterum tamen, quasi exemplo careret, temere videtur repudiandum: Etymol. p. 706, 44: ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια. » HEMST. εἰς χαριστήρια Θ. — 4 ταῖς om. G. — 6 ἐρκείου Suidas. Scribatur ἐρκίου. — 7 μεθ' ὧν δ schol. Pac. ἰδρύνθη G.

1199, 12 πορφυροῖς. Ἐν præfigendum videtur: familiarissima locutio, εἶναι ἐν ἐσθῇτι, *indutum esse veste*, in qua per ingenium linguæ, ut quidem existimo, præpositionem omittere non licet: ideo pluribus in locis, ubi errore librariorum desideratur, revocandam arbitror; ut in Æschin. Ep. 4, καθήμενος ἐν ἐνδύματι καὶ λύρα δ Πίνδαρος· apud Alciph. 3, p. 428, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐν ταπεινῷ τῷ σχήματι etc., et schol. nostrum ad v. 9, ἐν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν· neque alia fuit causa, cur vel Casaubonus in Athen. 6, p. 255, E, κατέκειτο ἐν λευκῇ χλαμύδι, vel ego in Luciani Nigr. p. 53, ἐν τοιαύτῃ ἐσθῇτι θεώμενος restituere: sic enim ipse sub initium Bacchi: ἐν πορφυρίδι καὶ χρυσῇ ἐμβάδι· et paulo post ἰππεύοντα ἐν χροκωτῷ Alciph. 3, 40, ἡμίγυμνος ἐν τριβωνίῳ.

Hic igitur pari modo, ἐν πορφυροῖς, *purpureis amicti, variisque vestimentis pompas celebrabant*. HEMST. Vide Ruhken. ad Vell. Pat. p. 188. BAST. nott. mss. — 13 δεῖ καὶ R. — 14 συνῆλθε Θ.

1201 ἔλθει Dorv.

1202, 28 γάμου καὶ συναλλ. Reg., qui 29 σοι om.

1206 sic in V. τὸ ἐπιτηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ, ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρης. ἐν τῷ ὑπερζεῖν τὰ ὄσπρια γραῦς καλεῖται δ ἀφρός δ ἀνώτατος. — 38 sq. γραῦς λέγεται δ R. δ ἀφρός om. Θ. — 39 ἀνώτατος etiam Suidas s. Γραῦς. ἀνωτάτω Ald. τῶν χυτῶν additum ex R. ἢ om. Θ. πηγνύμενον Θ. Ald. — 40 sq. τὸ δὲ — χοροῦ om. Θ. V. Eorum loco R. δ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ. — 42 ἄθη vox barbara labentis Græciæ Ducangium præterit: suspicor, ut ἄνθος dixerunt ἄθος, vel ἄθθος, perinde et ἄθη, pro ἄνθη receptum fuisse; unde ἄθηβολή, quod Ducangius subministrat. Ἄνθη vero Atticis eadem, quæ ἄνθησις, ut αὔξη, βλάστη, ἄσκη, ὀφειλή, σύλη. Solet autem, quicquid in summam faciem cujuslibet corporis emicat atque emergit, ἄνθος dici, et ἄνθειν, ἐξανθεῖν: ideo spuma quoque ἄνθος: unde οἶνος λευκῷ πεπυκασμένος ἄνθει sunt *spumantis pocula Bacchi* Archestrato apud Athen. 1, p. 29, B. Aristoph. Lysistr. 1259: πολλὸς δ' ἀμφὶ γένους ἀφρός ἦνσει· quod opportune Berglerus adnotavit ad Alciph. 1, Ep. 1, ubi τοῦ ὕδατος ἀφρός ἐξηγηθήκει. Patet itaque non fuisse nullam causam, cur Græci recentiores γραῦν vetustorum ἄθην appellaverint, aut ἄθθην. HEMST.

CORRIGENDA.

Adnot. ad Nub. 137, l. 7 *leg. νέους*. — 169, l. 4, Reg. 1821. — 249, 10. Videndus omnino Cobet. Obs. in Platonem com. p. 129. — Ad Pac. 73, in fine, videndus idem p. 192. — 605. *leg. Θεοδῶρου*. — Ad Avium Arg. II, lin. 5 *delenda sunt verba* « (non Reg.... egregie) ».